

V Á Š E Ň

Zůstaneš-li, uslyšíš, jak v pět ráno bije tíž, že
stropem cosi pne se, že handluje se nad mým čelem.

O mně beze mě.

Dobře mi tak, když odmítám zpomalit vědomí pod
rychlost světla, cele zadřený v bdělosti a několika
prsty ruky v tvé.

A tak zůstaň. Ucítíš, jak v pět ráno bije tíž, že
stropem pne se černá růže napuštěná olejem, jen oči
rozkapat.

A kupce má jisté; každý je má. Kdybyste v ložnicích
lehávali s rovnými řasami, nemáte je, a kdybyste ty
handlíře s vášní zvážít dokázali, byla by to ona tíž,
v pět ráno.

Promiňte, že se opakuji, nicméně čas je jediné
faktum, jehož se mohu držet, plavaje v rozpitých
obrazech a při snahách žen po mém boku, jež hází
mi lano jen jako.

Už slepého přitahují si mě do klína a já tu vůni
znám: ta černá růže napuštěná olejem.